

Δὲς εἰπεῖν δέ οἱ, οὐκ αὖ ὀκνήσαιμι ἐγὼ θεοκοι-
 νὸν ἀλιθελον τῶν μετὰ ταῦτα ἀχλωλό-
 των ἀπάντων εἰπεῖν, ἀνθρώπων, τῶν πόλε-
 ων. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παραχῶν, οὗτος τῶν φηῶν
 τῶν κακῶν αἷτιος. ὅν ὁ πῶς ποτε οὐκ εὐθύς ἰ-
 δόντες ἀπεγράφητε, θαυμάζω. πῶς πολὺ
 τισκότος, ὡς εὐοικεῖ, ὅτι παρ' ὑμῖν περὶ τῆς ἀλη-
 θείας. Συμβέβηκε τοίνυν μοι τῶν κατὰ τῆς
 πατρίδος τούτω πεπραγμένων ἀφαιρέσει, εἰς
 αὐτοῖς ἐναντιούμενος αὐτὸς πεπολιτευ-
 μαί, ἀεὶ χθαί. ἅ πολλῶν μὲν ἐνεκα εἰκότως ἀ-
 ναύσετέ μου: μάλιστα δὲ ὅτι αἰχρὸν ὅστιν ὡς ἄν
 δρῶν ἀθλιωταῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἐργα τῶν ὑποδῶν
 ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μὴ δέ τῶν λό-
 γους αὐτῶν ἀνέξεσθε. ὁρῶν γὰρ ἐγὼ θεοκαίως,
 ἀκρίδων δὲ καὶ ὑμᾶς ὑπο τῶν τὰ φίλιππων
 πρᾶξάντων καὶ διεφθαρεμένων παρ' ἑκάτεροις,
 ὁ μὲν ἡ ἀμφοτέρωσι φοβόρον καὶ φυλακῆς
 πολλῆς δέομενον, τὸ τὸν φίλιππον εἶν ἀν-
 νεσθαι παρορώντας, καὶ οὐδὲ καδὲν φυλακῆς
 μένης, εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ προσκρούειν ἀλλή-
 λωις ἐτοιμῶς ἔχοντας, ὅπως οὐρανὸν μὴ κινήσε-
 ται, παρατηρῶν διετέλον. οὐκ ἀρὸς τῆς ἐμοῦ
 τῆς γνώμης μόνον ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμ-
 βάνων, ἀλλ' εἰδὼς αἰετοφῶντα, καὶ πάλιν εὐ-
 βούλον πάντα τὸν χρόνον βελομένους πρᾶξαι